

PRIKAZ KNJIGE

Zdravka Poldrugač, Dejana Bouillet, Neven Ricijaš (urednici):

Socijalna pedagogija – znanost, profesija i praksa u Hrvatskoj, Edukacijsko-rehabilitacijski fakultet, Zagreb, 2011.

Rukopis opsega 305 stranica sastoji se od uvodne riječi urednika, dva zasebna dijela svaki sa po četiri poglavlja, zaključnih razmatranja te četiri priloga u zasebnom poglavlju.

Rukopis je strukturiran u dva osnovna dijela. U prvome dijelu nalaze se radovi koji sistematiziraju dosad stečene socijalnopedagoške znanstvene i teorijske spoznaje te ukazuju na znanstvenu i društvenu utemeljenost socijalne pedagogije. U drugome dijelu knjige prikazani su rezultati empirijskog istraživanja temeljenog na samoiskazu socijalnih pedagoga te obrađuju stanje u praksi, kompetencije socijalnih pedagoga i njihov doživljaj struke.

Prvom dijelu prethodi predgovor u kojem se obrazlaže nastanak rukopisa kao rezultata znanstveno-istraživačkog projekta pod naslovom „Znanstvena utemeljenost i razvoj socijalne pedagogije u Republici Hrvatskoj“ koji se uz potporu Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa RH provodio pri Odsjeku za poremećaje u ponašanju Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu od 2007. do 2009. godine.

Rukopis završava zaključnim razmatranjima u okviru kojih se razmatraju polazišta za daljnji razvoj socijalne pedagogije.

U prilogu se nalazi anketni upitnik, referencije u okviru znanstveno-istraživačkog projekta „Znanstvena utemeljenost i razvoj socijalne pedagogije u Republici Hrvatskoj“, poglavlje o Hrvatskoj udruzi socijalnih pedagoga te cjelovit Etički kodeks socijalnih pedagoga.

U okviru prvoga dijela nalaze se teme: *Socijalna pedagogija u Hrvatskoj: činjenice i refleksije* autorice Antonije Žižak, *Znanstvena istraživanja u socijalnoj pedagogiji (1998.-2008.)* autorice Josipe Bašić, *Transformacije hrvatskog društva i njihov utjecaj na razvoj socijalne pedagogije* autora Zorana Šućura te *Stanje i perspektive suvremene socijalne pedagogije u Europi* autorica Dejana Bouillet i Zdravke Poldrugač.

U okviru teme pod naslovom *Socijalna pedagogija u Hrvatskoj: činjenice i refleksije* prezentiran je profesionalni identitet socijalne pedagogije s poseb-

nim naglaskom na povijesni razvoj ali i s obzirom na izazove s kojima se ova profesija recentno suočava u RH.

U dijelu rukopisa pod naslovom *Znanstvena istraživanja u socijalnoj pedagogiji (1998.-2008.)* autorica iznosi povijest znanstvenih istraživanja u socijalnoj pedagogiji kroz desetgodišnje razdoblje te raspravlja o znanstvenoj utemeljenosti socijalne pedagogije i njenoj primjenjivosti u praksi.

U rukopisu *Transformacije hrvatskog društva i njihov utjecaj na razvoj socijalne pedagogije* autor se bavi ekonomskim raslojavanjem i poremećajima u ponašanju pri čemu posebno usmjerava pažnju na siromaštvo, ekonomsku nejednakost, relativnu deprivaciju, nezaposlenost, utjecaje rata i općenito utjecaje društvenih promjena kako na poremećaje u ponašanju tako i na socijalnu pedagogiju.

Posljednji rad u prvome dijelu pod naslovom *Stanje i perspektive suvremene socijalne pedagogije u Europi* bavi se znanstvenim temeljima socijalne pedagogije te obrazovanjem i područjima rada socijalnih pedagoga u više europskih zemalja.

Drugi dio rukopisa obuhvaća također četiri rada: *Socijalnopedagoška praksa i potrebe korisnika* autorice Dejana Bouillet, *Profesionalne kompetencije socijalnih pedagoga* autora Dore Dodig i Nevena Ricijaša, *Kako socijalni pedagozi u Hrvatskoj vide društveni i profesionalni status vlastite struke* autora Zorana Šućura te *Socijalni pedagozi o stanju i perspektivama socijalne pedagogije* autorice Nivex Koller Trbović.

Kao uvod u taj dio rukopisa nalazi se tekst urednika s osnovnim informacijama o empirijskom istraživanju: instrumentarij, sudionici istraživanja i metode prikupljanja podataka. Ovdje se nalaze i dvije tablice koje sadrže frekvencije općih obilježja sudionika istraživanja i podatke o pretežitim razinama intervencija i dobnim skupinama korisnika intervencija.

U radu *Socijalnopedagoška praksa i potrebe korisnika* autorica analizira različite teškoće djece i mladih kao korisnika socijalnopedagoških intervencija, u cilju doprinosa raspravi o potrebi i mogućnostima usavršavanja oblika i sadržaja socijalnopedagoških intervencija.

U radu pod naslovom *Profesionalne kompetencije socijalnih pedagoga* autori se bave krucijalnim pitanjima za budućnost socijalne pedagogije, a to su obrazovanje socijalnih pedagoga, njihove kompetencije i ishodi učenja.

U dijelu pod naslovom *Kako socijalni pedagozi u Hrvatskoj vide društveni i profesionalni status vlastite struke* autor razmatra uređenost i povezanost teorijskih znanja i prakse u socijalnoj pedagogiji, prepoznatljivost struke, profesionalnu organizaciju i socijalizaciju, profesionalnu etiku te društveni ugled socijalne pedagogije i to na temelju percepcija samih socijalnih pedagoga.

U zadnjem radu pod naslovom *Socijalni pedagozi o stanju i perspektivama socijalne pedagogije* autorica prezentira rezultate istraživanja, primjenom kvalitativne sadržajne analize, iz kojih zaključuje kako socijalnopedagoškoj struci nedostaje prepoznatljiv profesionalni identitet unatoč činjenici da socijalni pedagozi imaju izvrsne profesionalne kompetencije.

Rukopis „Socijalna pedagogija – znanost, profesija i praksa u Hrvatskoj“ daje odgovore na profesionalna preispitivanja stanja socijalnopedagoške teorije, prakse i znanosti kao i visokoškolskog obrazovanja na tom području uvažavajući potrebu za

stalnim preispitivanjem profesionalnog identiteta, ali i kontinuirane težnje profesionalnom razvoju.

Ovim je rukopisom ostvarena njegova ambicija da pridonese sagledavanju stanja i perspektiva socijalne pedagogije u Hrvatskoj, njene legitimne prepoznatljivosti te teorijske i kompetencijske utemeljenosti.

Osim sadržajne relevantnosti, mora se konstatirati i ispravno korištenje terminologije te konzistentnost i jasnoća u jezičnom smislu.

Osobito je vrijedno što se knjiga bavi i s prošlošću i budućnošću socijalne pedagogije. Iz aspekta aspekta prošlosti je naročito relevantan prikaz istraživanja kakav je uobičajen u djelima ove vrste. Iz aspekta budućnosti treba posebnu pozornost obratiti na najopsežniju cjelinu u rukopisu koja se bavi kompetencijama socijalnih pedagoga. Autori toga dijela su, naime, utvrdili temeljne kompetencije potrebne socijalnim pedagozima za njihovo uspješno obavljanje posla, ali su i prepoznali kompetencije za koje socijalni pedagozi smatraju da ih trebaju dodatno steći.

U knjizi će zainteresirani čitatelj naći odgovore na mnoga relevantna pitanja o socijalnoj pedagogiji i njenom razvoju u našoj zemlji ali, isto tako, prilozi u knjizi poticajni su za daljnje rasprave i promišljanja identiteta socijalne pedagogije.

**Pripremila:
Irena Cajner Mraović**